

Sygn. akt II CNP 65/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2016 r.

skargi E. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 7 lipca 2015 r., sygn. akt III Ca [...]

wydanego w sprawie z powództwa Miasta Ł.

przeciwko E. W.

o zapłatę,

1. odrzuca skargę,

**2. odmawia przyznania stronie powodowej kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu ze skargi przed Sądem
Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy w Ł. oddalił powództwo Miasta Ł. przeciwko E. W. o zapłatę 34.940,25 zł tytułem zwrotu zwaloryzowanej kwoty bonifikaty udzielonej pozwanej przy kupnie przez nią w roku 2004 lokalu komunalnego, który następnie sprzedała.

Na skutek apelacji powoda, Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem z dnia 7 lipca 2015 r. zmienił zaskarżony wyrok i powództwo uwzględnił.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego złożyła pozwana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części (art. 424⁵ § 1 pkt 1), przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (punkt 2 powołanego przepisu), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem (pkt 6). Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, skarga niespełniająca przeto któregokolwiek z tych warunków dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Skarga pozwanej nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uwzględnienie skargi przez stwierdzenie, że prawomocny wyrok jest niezgodny z prawem, ma charakter prejudykatu, stwarza bowiem możliwość dochodzenia od państwa, na podstawie art. 417¹ § 2 k.c., odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez wydanie tego wyroku. Art. 417¹ k.c., jako materialnoprawna podstawa powództwa o odszkodowanie, wymaga od powoda wykazania wszystkich przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, z których istnienie szkody i związku przyczynowego pomiędzy tą szkodą a zdarzeniem sprawczym jakim jest wydanie wyroku, powinno być wykazane już na etapie

uzyskiwania prejudykatu. Tak więc w niniejszym postępowaniu uprawdopodobnienie wystąpienia szkody powinno dotyczyć szkody, która już istnieje, a nie szkody, która może dopiero powstać na skutek ewentualnego wykonania zobowiązania, w tym w wyniku przymusowego zaspokojenia w drodze egzekucji. Wyrok zasądający od skarżącej oznaczoną kwotę stanowi o istnieniu długu, pasywa jednak stanowią szkodę tylko wówczas, gdy doszło do ich umorzenia w drodze wykonania zobowiązania. Jeżeli zaś pasywa, choćby wymagalne, nie zostały jeszcze zrealizowane, nie ma wystarczających podstaw do twierdzenia, że mamy do czynienia ze szkodą wymagającą naprawienia (art. 361 § 2 k.c.); dług, który nie zostanie zaspokojony, trudno uznać za szkodę podlegającą naprawieniu (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2007 r. I CSK 86/07, nie publ. oraz m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2014 r. II CNP 18/14, nie publ.; z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC z 2006 r., nr 7-8, poz.14; z dnia 18 listopada 2014 r., IV CNP 32/14, nie publ.; z dnia 10 grudnia 2010 r. III CNP 48/10, nie publ.)

Ponieważ z twierdzeń zawartych w skardze wynika, że wyrok zasądający od skarżącej wyżej wskazaną kwotę nie został wykonany, brak jest podstaw do twierdzenia, że przez wydanie wyroku doszło do wyrządzenia szkody w majątku powoda. Tym samym brak też podstaw do twierdzenia, że została spełniona przesłanka przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Niespełnianie wymogu uprawdopodobnienia powstania szkody powoduje, że skarga jest niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu (art. 424⁸ §1 k.p.c.).

Z przedstawionych przyczyn, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania zgłoszony w odpowiedzi na skargę nie został uwzględniony wobec powiązania go wyłącznie z wnioskiem o oddalenie skargi. Podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania stronie, która w odpowiedzi na skargę wniosek o przyznanie tych kosztów powiązała wyłącznie z jednym, przez siebie wskazanym, rozstrzygnięciem (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z dnia 29 marca 2011 r.,

IV CSK 593/10 i z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12, nie publ.), które nie zapadło.

db